తెలంగాణ రాష్ట్ర ఉన్నత న్యాయస్థానము, హైదరాబాద్.

గౌరవనీయ న్యాయమూర్తి కె.సుజన

క్రిమినల్ పిటిషన్ల నెంబర్లు 4436, 4481, 4537, 4538 మరియు 4547/2023

తీర్పు తేదీ: 18.06.2024

కంసాని రాజేశ్వరి మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ద్వారా తెలంగాణ రాష్ట్రం, హైదరాబాద్ మరియు ఎం.నాగి రెడ్డి మరియు ఇతరులు

ఉమ్మడి ఉత్తర్వు:

అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది Ms. వసుధా నాగరాజ్, ప్రతివాది నెం.1/స్టేట్ తరపున అసిస్టెంట్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ శ్రీ ఎస్.గణేష్ వాదనలు వినిపించారు.

2. ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లన్నింటిలో ఇమిడి ఉన్న సమస్య ఒక్కటే కాబట్టి, ఇవి అన్నియు ఉమ్మడి ఉత్తర్వు ద్వారా పరిష్కరించబడతాయి.

3. క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4436/2023: భువనగిరి పోక్సో చట్టం కేసుల ఫాస్ట్ ట్రాక్ స్పెషల్ కోర్టు ఫైలుపై ఎస్‌సి నెం.81/2019 లో తనపై నమోదైన ప్రొసీడింగ్స్‌ను కొట్టివేయాలని అప్పీలుదారు – నిందితురాలు నెం.2, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

4. క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4481/2023: భువనగిరి పోక్సో చట్టం కేసుల ఫాస్ట్ ట్రాక్ స్పెషల్ కోర్టు ఫైలుపై ఎస్‌సి నెం.80/2019 లో తనపై నమోదైన ప్రొసీడింగ్స్‌ను కొట్టివేయాలని అప్పీలుదారు – నిందితురాలు నెం.1, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

5. క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4537/2023: భువనగిరి పోక్సో చట్టం కేసుల ఫాస్ట్ ట్రాక్ స్పెషల్ కోర్టు ఫైలుపై ఎస్‌సి నెం.83/2019 లో తమపై నమోదైన ప్రొసీడింగ్స్‌ను రద్దు చేయాలని అప్పీలుదారులు – నిందితులు నెం.1 నుండి 3 వరకు, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

6. క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4538/2023: భువనగిరి పోక్సో చట్టం కేసుల ఫాస్ట్ ట్రాక్ స్పెషల్ కోర్టు ఫైలుపై ఎస్‌సి నెం.85/2019 లో తనపై నమోదైన ప్రొసీడింగ్స్‌ను కొట్టివేయాలని అప్పీలుదారు – నిందితురాలు నెం.1, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

7. <u>క్రిమినల్ పిటిషన్ నెం.4547/2023:</u> భువనగిరిలోని పోక్సో చట్టం కేసుల ఫాస్ట్ ట్రాక్ స్పెషల్ కోర్టు ఫైలుపై ఎస్‌సి నెం.86/2019 లో తమపై నమోదైన ప్రొసీడింగ్స్ను రద్దు చేయాలని అప్పీలుదారులు – నిందితులు నెం.1 మరియు 2, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు.

8. ఈ కేసుల సంక్షిప్త వాస్తవాలు ఏమిటంటే, అనైతిక అక్రమ రవాణాకు సంబంధించి విశ్వసనీయ సమాచారం అందుకున్న తరువాత 30.07.2018, 09.08.2018 మరియు 19.08.2018 న యాదాద్రి డివిజన్, యాదగిరిగుట్ట పోలీస్ స్టేషన్ నిందితుల ఇంటి ప్రాంగణంలో సోదాలు జరిపారు మరియు సంబంధిత మధ్యవర్తుల నివేదికలలో నిందితుల నేరాంగీకార వాంగ్మూలాలను నమోదు చేసిన తరువాత, భారతీయ శిక్షాస్మృతిలోని (సంక్షిప్తంగా 'ఐపిసి')సెక్షన్లు 366 (ఎ), 370(1)(5), 370-ఎ, 372, 373, 120-(బి) 419, 420, 376, 114 ; మరియు లైంగిక నేరాల నుండి పిల్లల రక్షణ చట్టం, 2012 లోని సెక్షన్ 17 (సంక్షిప్తంగా 'పోక్సో చట్టం'); అనైతిక అక్రమ రవాణా నిరోధక చట్టంలోని సెక్షన్లు 3 నుండి 7 (సంక్షిప్తంగా 'పిటా చట్టం') మరియు జువెనైల్ జస్టిస్ (పిల్లల సంరక్షణ మరియు రక్షణ) చట్టంలోని సెక్షన్లు 75 మరియు 81 (సంక్షిప్తంగా 'జేజేఏ చట్టం') క్రింద కేసులు నమోదు చేశారు.

9. ఐపిసి లోని సెక్షన్ 366-ఎ కింద చార్జ్ షీటుకు సంబంధించి, పిల్లలు మైనర్ బాలికలు మరియు వారు 18 సంవత్సరాల కంటే తక్కువ వయస్సు వారనే ఆరోపణ తప్ప, ఎటువంటి ఆరోపణలు ఆధారాలు లేవని, నిందితులు పిల్లలను ప్రేరేపించారని, బలవంతంగా లేదా అక్రమ లైంగిక సంబంధంలోకి ప్రలోభపెట్టే అవకాశం ఉందని చెప్పడానికి ఆధారాలు లేవని నిందితుల తరపు న్యాయవాది వాదించారు. ఐపిసి లోని సెక్షన్ 370(1)(5) కింద నేరానికి సంబంధించి, సాక్షులు చేసిన అస్పష్టమైన వాంగ్మూలాలు తప్ప, మొత్తం దొమ్మరి కమ్యూనిటీ ప్రజలు తమ పిల్లలను వ్యభిచారంలోకి దింపుతున్నారని యాంత్రికంగా ఆరోపించిన సాక్షులు చేసిన అస్పష్టమైన వాంగ్మూలాలు మినహా, ఛార్జ్‌షీటులో బలమైన, గణనీయమైన ఆధారాలు లేవు.

10. ఐపిసి లోని సెక్షన్ 370-ఏ కి సంబంధించి, వారు లైంగిక వేధింపులకు గురవుతారని మరియు ఐపిసి లోని సెక్షన్ 372 కి సంబంధించి వ్యభిచారం యొక్క ప్రయోజనం కోసం మైనర్లను అమ్మకానికి సంబంధించిన ఆధారాలు లేవని నిందితుల తరపు న్యాయవాది వాదించారు. ఆరోపణల ప్రకారం, మైనర్లను కొనుగోలు చేసినందుకు నిందితులుగా ఆరోపించబడ్డారు, కానీ వ్యభిచారం కోసం మైనర్లను విక్రయించాడని ఆరోపించబడలేదు, అందువల్ల అది వర్తించదు. ఐపీసీ సెక్షన్ 373 ప్రకారం మైనర్లను వ్యభిచారం కోసం కొనుగోలు చేసిన నేరానికి సంబంధించినది మరియు నేరంలో భాగంగా

నిందితుడు మైనర్ను కొనుగోలు చేయడం, అద్దెకు తీసుకోవడం లేదా ఇతరత్రా స్వాధీనం చేసుకోవడం నేరం. అయితే, నిందితులు వేశ్యాలయాన్ని ఉంచడం లేదా నిర్వహించడం, బాలికలను వ్యభిచారంలోకి దింపాలనే ఉద్దేశ్యంతో కొనుగోలు చేసినట్లు అనే ఆరోపణలకు చార్జ్ షీట్లో ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు.

11. ఆరోపించినట్లుగా సెక్షన్ 120-B I.P.C కింద శిక్షార్హమైన నేరాలను నిరూపించడానికి ఛార్జ్ షీట్లో ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని, మరియు వారు మనస్సును అన్వయించుకోకుండా చార్జిషీట్ దాఖలు చేశారని నిందితుల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. ఇంకా, పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 17ను ప్రేరేపించారని, పోక్సో చట్టం కింద ఏదైనా నేరాన్ని ఛార్జిషీటులో మాత్రమే ప్రేరేపించారని నిర్వచించడం పూర్తిగా అర్థం చేసుకోలేనిదని, అది దర్యాప్తు అధికారి యొక్క యాంత్రిక పని అని చూపిస్తుంది.

12. ఇంకా, ఇమ్మోరల్ ట్రాఫిక్ (ప్రివెన్షన్) యాక్ట్, 1956 లోని సెక్షన్లు 3,4,5 మరియు 6 లను చేర్చడం విచిత్రమైనది, ఎందుకంటే నిందితులపై ఎటువంటి ఆరోపణలు లేవు, వారు వ్యభిచార వ్యాపారంలో పాల్గొన్నారని మరియు వారు తమ ప్రాంగణాన్ని వ్యభిచార గృహంగా ఉపయోగించుకునేందుకు అనుమతిస్తున్నారని మరియు వ్యభిచారం ద్వారా సంపాదించిన ఆదాయంతో జీవించడానికి అనుసరిస్తున్నారని. అందువల్ల, పేర్కొన్న నేరాలు వర్తించవు.

13. ఇంకా, జేజే చట్టంలోని సెక్షన్ 75 మరియు 81 కింద శిక్షార్హమైన నేరాలను కూడా దర్యాప్తు అధికారి చేర్చారు. ఈ సెక్షన్లలోని నిబంధనలు లైంగిక వేధింపులు లేదా దోపిడీని సూచించవు, ఇది ఛార్జ్ షీట్లోని ఆరోపణల గురించి దర్యాప్తు అధికారి నిర్ణయించుకోలేకపోతున్నారని మరియు నిందితుడిని ఇరికించడానికి సాధ్యమయ్యే ప్రతి నేరాన్ని యాదృచ్ఛికంగా ఎంచుకున్నారని చూపించడానికి కారణమవుతుంది. పిల్లలపై దాడి చేయడం, వదిలేయడం, దుర్వినియోగం చేయడం, బహిర్గతం చేయడం లేదా ఉద్దేశపూర్వకంగా నిర్లక్ష్యం చేయడం వల్ల పిల్లలు మానసిక లేదా శారీరక వేదనకు గురవుతున్నారని సాక్షులు ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

14. దర్యాప్తు ప్రకారం, డాక్టర్ పిల్లలకు ఇంజెక్షన్లు ఇచ్చారని నిరూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేనందున డాక్టర్ పేరును ఛార్జ్ షీట్ నుండి తొలగించారు మరియు దొమ్మరి కమ్యూనిటీలో పిల్లలను ఇంజెక్ట్ చేయడానికి ఇంజెక్షన్లు తీసుకువచ్చారని ఛార్జ్ షీట్లోని క్లిష్టమైన ఆరోపణకు ఎటువంటి ఆధారం లేదు. అదేవిధంగా, పిల్లలకు ఇంజెక్షన్లు ఇచ్చినట్లు రికార్డుల్లో ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు మరియు ఒప్పుదల పంచనామ ఆధారంగా ఎఫ్.ఐ.ఆర్ నమోదు అయిందని

సమర్పించబడింది, ఇది సాక్ష్యాధారాల చట్టంలోని సెక్షన్లు 25 మరియు 26 ద్వారా దెబ్బతిన్నందున దీనికి స్పష్టమైన విలువ లేదు.

15. స్వాధీనం చేసుకున్న సమయంలో నిందితులు అక్కడ లేనందున, వారి నుంచి అందిన సమాచారం లేదా వారి ఆదేశాల మేరకు రికవరీలు జరగనందున, స్వాధీన పంచనామా నిర్వహణకు చట్టబద్ధత లేదు. స్వాధీనం చేసుకున్న పంచనామ కింద చేసిన రికవరీలు నిందితులు చేసిన నేరాంగీకారానికి అనుగుణంగా లేవు. అందువల్ల, ఎవిడెన్స్ చట్టం లోని సెక్షన్ 27 ప్రకారం ప్రాసిక్యూషన్ కు ఉపయోగపడవు. ఇంకా, Cr.P.C. లోని సెక్షన్ 161 ప్రకారం వాంగ్మూలాలను సంబంధిత మేజిస్ట్రేట్ ముందు దాఖలు చేయలేదని మరియు చార్జిషీట్ దాఖలు చేసే సమయంలోనే వాటిని దాఖలు చేశారని, దర్యాప్తుపై అనుమానాలున్నాయని పేర్కొంది.

16. ఇంకా, నిందితులు చేసిన నేరాన్ని అంగీకరించడంపై ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదు చేయగా, యాదాద్రి డివిజన్ ఏసీపీకి విశ్వసనీయమైన మొదటి సమాచారం ఉందని, నిందితుల ఇంటిపై సోదాలు నిర్వహించేందుకు శోధన ప్రొసీడింగ్ జారీ చేసినట్లు రికార్డు ద్వారా నిర్ధారించబడింది, అది కేసు పునాదులపై చట్టపరమైన చెల్లుబాటుకాని అనుమానాన్ని వెదజల్లుతోందని తెలుస్తోంది. అందువల్ల, నిందితులను తప్పుగా ఇరికించిన ఈ కేసును కొనసాగించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు.

17. తమ సామాజిక వర్గాన్ని ఆసరాగా చేసుకుని దొమ్మరి కులానికి చెందిన మహిళలపై నమోదైన తప్పుడు కేసు ఇది అని, వదిలేసిన మైనర్ పిల్లలను ఆమె చూసుకుంటోందని నిందితుల తరఫు న్యాయవాది పేర్కొన్నారు; అందువల్ల, నిందితులపై చేపట్టిన చర్యలను రద్దు చేయాలని న్యాయవాది కోర్టును అభ్యర్థించారు. ఆమె వాదనకు మద్దతుగా, నిందితుడి తరఫు న్యాయవాది క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు సంఖ్య Nos.479/2022 మరియు బ్యాచ్, తేదీ 08.12.2023 లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన నిర్ణయంపై ఆధారపడ్డారు.

18. మరోవైపు, నిందితులపై మోపిన నేరాలు ఘోరమైన స్వభావం కలిగి ఉన్నాయని, దీనికి విచారణ అవసరమని, ఇప్పటికే అన్ని కేసుల్లో చార్జిషీట్ దాఖలు చేశామని అసిస్టెంట్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ పేర్కొన్నారు. అందువల్ల, ఈ దశలో, దానిని రద్దు చేయలేము. అందువల్ల, ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లను కొట్టివేయాలని కోర్టును అభ్యర్థించారు.

19. సంబంధిత పక్షాల తరఫు న్యాయవాది చేసిన ప్రత్యర్థి సమర్పణలను పరిగణనలోకి తీసుకుని, రికార్డులో అందుబాటులో ఉన్న విషయాలను పరిశీలించిన తరువాత, కేసు వాస్తవాలు

ఏమిటంటే, యాదగిరిగుట్టలోని గణేష్ నగర్లో అమాయక బాలికలతో నిందితులు తమ ఇంట్లో వ్యభిచార వ్యాపారం చేస్తున్నారని యాదాద్రి డివిజన్ అసిస్టెంట్ పోలీస్ కమిషనర్ నుండి విశ్వసనీయ సమాచారం అందుకున్న తరువాత, ప్రత్యక్ష సాక్షులతో కలిసి నిందితుడి ఇంటికి వెళ్లి నిర్దిష్ట మొత్తాలను చెల్లించి మైనర్ బాలికలను కొనుగోలు చేశాడని కమ్యూనిటీలోని ఇతర సభ్యుల గురించి తెలుసుకున్న నిందితులు, డాక్టర్ సహకారంతో బాలికల యుక్తవయస్సును వేగవంతం చేయడానికి ఇంజెక్షన్లు ఇవ్వడం, వారి కస్టడీలో ఉన్న పిల్లలతో కూడా అదే చేయాలనుకున్నారని ఆరోపించారు. మైనర్ బాలికలను వ్యభిచారం వైపు మళ్లించాలనే ఉద్దేశంతో నిందితులు మైనర్ బాలికల ఎదుగుదలను వేగవంతం చేసేందుకు హార్మోన్ల ఇంజెక్షన్లు ఇచ్చి వ్యభిచారంలోకి దింపుతున్నారని ఆరోపించారు.

20. మైనర్ బాలికలతో పాటు నిందితుడిని పోలీస్ స్టేషన్ కు తీసుకెళ్లి, అక్కడి నుంచి మైనర్ బాలికలను చైల్డ్ వెల్ఫేర్ కమిటీకి పంపించి, క్వాష్ పిటిషన్ లో ఆరోపించిన విధంగా నేరాలకు అరెస్టు చేశారు. నిందితులు వ్యభిచార గృహం నడుపుతున్నారని, ఈ మైనర్ బాలికలను చేర్చుకుని కొంత మొత్తం చెల్లించి మైనర్ బాలికలను కొనుగోలు చేశారని, డీఎన్ఏ రిపోర్టు కూడా సేకరించారని ప్రధాన ఆరోపణలు ఉన్నా . నిందితుల ప్రొఫైల్ మైనర్ బాలికలతో సరిపోలడం లేదని, అందువల్ల వారికి మైనర్ బాలికలతో ఎలాంటి సంబంధం లేదని డీఎన్ఏ రిపోర్టులో తేలింది.

21. ఐపీసీ లోని సెక్షన్ 366-ఏ ప్రకారం పిల్లలు మైనర్లు కావడం మినహా చార్జిషీట్ లో ఎలాంటి ఆధారాలు లేవని నిందితుల మొదటి వాదన. అయితే మైనర్లను వ్యభిచారం కోసం కొనుగోలు చేసినట్లు చార్జిషీట్ లో పేర్కొన్న అంశాలు.

22. నిందితుల తరఫు న్యాయవాది చేసిన రెండవ వాదన ఏమిటంటే, సాక్షులుగా ఉన్న వ్యక్తుల అస్పష్టమైన వాంగ్మూలాలు మినహా, ఐపిసి లోని సెక్షన్ 370 లేదా 370-ఎ కింద నేరంగా నిర్ధారించడానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు, అయితే విచారణ నిర్వహించకుండా సాక్షుల వాంగ్మూలాల వాస్తవికతను నిర్ణయించే దశ ఇది కాదు.

23. మూడో వాదన ఏమిటంటే, ఐపీసీ లోని సెక్షన్ 372 మైనర్ల అమ్మకానికి సంబంధించినది, కాగా ప్రాసిక్యూషన్ ప్రకారం పిటిషనర్ మైనర్ను కొనుగోలు చేశారు. అందువల్ల, నిందితులకు ఈ నిబంధన వర్తించదు, అభియోగాలు నమోదు చేసేటప్పుడు ట్రయల్ కోర్టు ఈ అంశాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది.

24. ఐపీసీ లోని సెక్షన్ 373 ప్రకారం నేరాన్ని రుజువు చేయడానికి ఎలాంటి సాక్ష్యాధారాలు లేవని నాలుగో వాదన. కాగా సాక్షుల వాంగ్మూలాలు ఆ అంశానికి సంబంధించినవే. ఇంకా, ఐపీసీ

లోని సెక్షన్ 120-బీ మరియు పోక్సో చట్టంలోని సెక్షన్ 17 ప్రకారం నేరాలు కావని రమని నిందితులు వాదించారు. వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి ఇది దశ కాదు, వాటిని రుజువు చేయడానికి విచారణ అవసరం.

25. పిఐటి చట్టంలోని సెక్షన్లు 3, 4, 5, 6 వర్తించవని, నిందితులు వ్యభిచార గృహాన్ని నడుపుతున్నారని మరియు వ్యభిచారం ద్వారా సంపాదిస్తున్నారని చూపించడానికి నిందితులకు వ్యతిరేకంగా ఎటువంటి ఆధారాలు లేవని ఐదవ వాదన. అయితే, నిందితులపై ప్రధాన ఆరోపణ ఏమిటంటే, వారు వ్యభిచార గృహాన్ని నడుపుతున్నారని, అందువల్ల ఈ వాదనలో బలం లేదు.

26. జెజె చట్టంలోని సెక్షన్లు 75 మరియు 81 నిందితులకు వర్తించవని వాదన. అయితే, వాటిని నిర్ణయించే దశ ఇది కాదు.

27. తనిఖీ మరియు స్వాధీనం చట్టప్రకారం జరగడం లేదని, బాయి రాధా వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ గుజరాత్ (1969) 1 ఎస్ సి సి 43 కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడి, నిందితుల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. అయితే ఈ తీర్పులో 10వ పేరాలో ఈ కింది విధంగా పేర్కొన్నారు:-

> "10. చివరగా, చట్టంలోని సెక్షన్ 15లోని సబ్ సెక్షన్లు (1) మరియు (2) లో ఉన్న నిబంధనలను దర్యాప్తు సంస్థలు పూర్తిగా విస్మరించరాదని మరియు చూపించరాదని గమనించవచ్చు. పౌరుల గోప్యత మరియు మహిళలకు సంబంధించి సున్నితమైన పరిస్థితులను నిర్వహించడం వంటి మార్గాలో తనిఖీలు చేయాల్సిన ప్రాంగణాల స్వభావం కారణంగా చట్టసభలు తన విజ్ఞతలో ప్రత్యేక రక్షణలు కల్పించాయి. కానీ పైన పేర్కొన్న నిబంధనల్లోని ఆదేశాలను పాటించకపోవడం లేదా పాటించకపోవడం వల్ల మొత్తం ప్రొసీడింగ్స్ మరియు విచారణ చట్టవిరుద్ధం మరియు విఘాతం కలిగించదు."

28. అంతేకాకుండా, LWs వాంగ్మూలాలు కల్పితమని నిందితులు అనుమానం వ్యక్తం చేశారు. నిందితుల తరఫు న్యాయవాది కూడా సాక్షుల వాంగ్మూలాలను అనుమానించారు, అయితే సిఆర్.పి.సి లోని సెక్షన్ 482 కింద దాఖలైన పిటిషన్ లో, కోర్టు ప్రాథమికంగా నేరాలు మరియు వాంగ్మూలాలను చూడవలసి ఉంటుంది, కాబట్టి వాంగ్మూలాల యొక్క వాస్తవికతను నిర్ణయించడానికి ఇది వేదిక కాదు.

29. మైనర్ బాలికల వాంగ్మూలాలను రికార్డు చేసిన ట్రయల్ కోర్టు వారిని హాస్టల్ లో ఉంచినట్లు పేర్కొంది. సిఆర్.పి.సి. లోని సెక్షన్ 161 కింద తన వాంగ్మూలంలో మైనర్ బాలికలలో

ఒకరు అల్మైరా డబ్బుతో నిండి ఉందని మరియు ఆమె తల్లి పురుషుల నుండి డబ్బు సంపాదించేదని పేర్కొంది. సిఆర్.పి.సి లోని సెక్షన్ 161 కింద సాక్షుల వాంగ్మూలాలు మైనర్ బాలికలకు నిందితులతో ఎటువంటి సంబంధం లేదని అయితే నిందితులు మైనర్ బాలికలను ప్రేరేపించినట్లు వాంగ్మూలాలు చూపిస్తున్నాయి.

30. డీఎన్ఏ రిపోర్టు ప్రకారం నిందితులకు మైనర్ బాలికలతో జీవశాస్త్రపరంగా ఎలాంటి సంబంధం లేదని వెల్లడైంది. అంతేగాక, నిందితులతో తమకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని మైనర్ బాలికలే స్వయంగా చెప్పారు. అందువల్ల, న్యాయ ప్రక్రియను దుర్వినియోగం చేయరాదు, అందువల్ల, హర్యానా రాష్ట్రం వర్సెస్ భజన్ లా ల్ AIR 1992 SC 604 కేసులో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు నిర్దేశించిన చట్టం, పై తీర్పులో వివరించిన వర్గాలు ప్రస్తుత కేసుకు సంబంధించినవి కావు. అంతేగాక, మహమూద్ అలీ అండ్ అదర్స్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ యుపి అండ్ అదర్స్ 2023 Law Suit (SC) 767 కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై న్యాయవాది ఆధారపడ్డారు, అయితే పేరా నెం.15 లో, పరిశీలనలు మరే ఇతర కేసుకు వర్తించవని స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు.

> “15. ఈ తీర్పులో చేసిన వ్యాఖ్యలు కేవలం ఆ ఎఫ్ఐఆర్ మరియు తదనంతర క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్స్కు మాత్రమే వర్తిస్తాయని స్పష్టం చేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ వ్యాఖ్యలు ఏవీ పెండింగ్ లో ఉన్న క్రిమినల్ ప్రాసిక్యూషన్ లు లేదా మరే ఇతర ప్రొసీడింగ్స్ పై ఎలాంటి ప్రభావం చూపవు.”

అందువల్ల పై తీర్పు ఈ కేసుకు వర్తించదు.

31. క్రిమినల్ రివిజన్ కేసు నెం.479/2022 మరియు బ్యాచ్ లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన ఉమ్మడి ఉత్తర్వులపై నిందితుల తరఫు న్యాయవాది కూడా ఆధారపడినప్పటికీ, మైనర్ బాలికల వాంగ్మూలాలు నిందితులకు వ్యతిరేకంగా ఉన్నందున ప్రస్తుత కేసులకు ఇది వర్తించదు.

32. ఇంకా, అసిస్టెంట్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ సెంట్రల్ బ్యూరో ఆఫ్ ఇన్వెస్టిగేషన్ వర్సెస్ ఆర్యన్ సింగ్ మొదలైన 2023 Live Law (SC) 2022 వాటిలో గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడి ఉన్నారు, దీనిలో పేరా నెం.4.1 లో ఈ క్రింది విధంగా గమనించబడింది:

> “4.1 హైకోర్టు వెలువరించిన వివాదాస్పదమైన ఉమ్మడి తీర్పును మరియు ఉత్తర్వులను బట్టి చూస్తే హైకోర్టు మినీ విచారణ జరుపుతున్నట్లుగా మరియు/లేదా విచారణ ముగిశాక ట్రయల్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా వచ్చిన

దరఖాస్తులను హైకోర్టు పరిశీలిస్తున్నట్లు తెలుస్తోంది. చట్టం యొక్క కార్డినల్ సూత్రం ప్రకారం, సీఆర్.పీ.సీ లోని సెక్షన్ 482 కింద అధికారాలను ఉపయోగించి, క్రిమినల్ ప్రొసీడింగ్స్ ను విడుదల చేయడం మరియు/లేదా రద్దు చేసే సమయంలో కోర్టు మినీ విచారణ జరపాల్సిన అవసరం లేదు. నిందితులపై అభియోగాలు రుజువు కాలేదని ఉమ్మడి వివాదాస్పద తీర్పు మరియు ఉత్తర్వులో హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. అభియోగాలను రుజువు చేయడానికి ప్రాసిక్యూషన్/ దర్యాప్తు సంస్థ అవసరమయ్యే దశ ఇది కాదు. ప్రాసిక్యూషన్/దర్యాప్తు సంస్థ నేతృత్వంలోని సాక్ష్యాల ఆధారంగా విచారణ సమయంలో అభియోగాలు రుజువు చేయాల్సి ఉంటుంది. అందువల్ల ఈ దశలో నిందితులపై దర్యాప్తు సందర్భంగా సేకరించిన ఆరోపణలు, సేకరించిన అంశాలను క్షుణ్ణంగా పరిశీలించడంలో హైకోర్టు తప్పు చేసింది. డిశ్చార్జి దశలో మరియు/లేదా సెక్షన్ Cr.P.C. లోని సెక్షన్ 482 కింద అధికారాలను ఉపయోగించేటప్పుడు, కోర్టుకు చాలా పరిమితమైన అధికార పరిధి ఉంది మరియు "నిందితుడిపై తదుపరి చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన ఆధారాలు అందుబాటులో ఉన్నాయా లేదా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి."

33. బాయి రాధ (సుప్ర 1) లో చేసిన వ్యాఖ్యల దృష్ట్యా, నిబంధనల్లో ఉన్న విధానంలో ఏవైనా అవకతవకలు జరిగినా, అది విచారణకు విఘాతం కలిగించదు. ఈ దశలో నిందితుడిపై తదుపరి చర్యలు తీసుకోవడానికి తగిన సాక్ష్యాధారాలు ఉన్నాయో లేదో కోర్టు పరిశీలించాల్సి ఉంది. ప్రస్తుత కేసుల్లో నిందితుల తరపు న్యాయవాది అనేక వాదనలు లేవనెత్తినప్పటికీ, నిందితులపై వచ్చిన ఆరోపణలు తీవ్రమైనవి కావడంతో విచారణ అవసరం. అందువల్ల, ఈ దశలో, సరైన విచారణ జరపకుండా దీనిని నిర్ణయించలేము. అందువల్ల, నిందితులపై చర్యలను రద్దు చేయడానికి ఈ క్రిమినల్ పిటిషన్లలో ఈ కోర్టు ఎటువంటి అర్హతను కనుగొనలేదు మరియు వాటిని కొట్టివేయవలసి ఉంటుంది.

34. ఫలితంగా, క్రిమినల్ పిటిషన్లన్నీ కొట్టివేయబడ్డాయి. ఈ సందర్భంగా, నిందితులు సుప్రీంకోర్టును ఆశ్రయించాలని భావిస్తున్నందున కొంత ఉపశమనం కల్పించాలని నిందితుల తరపు న్యాయవాది కోర్టును అభ్యర్థించారు. నిందితుల తరపు న్యాయవాది వాదనను పరిగణనలోకి తీసుకుని, ట్రయల్ కోర్టు 18.07.2024 వరకు విచారణ కొనసాగించరాదని ఆదేశించాము.

పెండింగ్ లో ఉన్న ఇతర దరఖాస్తులు ఏవైనా ఉంటే అవి మూసివేయబడ్డాయి.

క్రిమినల్ పిటిషన్లన్నీ కొట్టివేయబడ్డాయి.

★★★